

දුරස්ථා හා අඛණ්ඩ අධ්‍යාපන ඒකකය - රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය
Distance and Continuing Education Unit - University of Ruhuna

බාස්ත්‍රවේදී සාමාන්‍ය (බාහිර) උපාධි ද්‍රව්‍යීය හාග 2014 පරිශ්‍යාලය - 2017 ඔක්තෝබර්
Bachelor of Arts General (External) Degree Part II 2014 Examination - October 2017

සිංහා 3.1 - සම්භාව්‍ය සිංහල ගදා කාචය
SLG 3.1 - Classical Sinhala Prose

කාලය පැය තුන සි

පළමු වන ප්‍රශ්නය ඇතුළත් ප්‍රශ්න පහකට (05) පමණක් පිළිතුරු සපයන්න
නො පැහැදිලි අත් අකුරුවලට ලකුණු අඩුවිය හැකිය

01. I. පහත දැක්වෙන ජේද වත්මන් සිංහලයට නගන්න.
II. ඉරි ඇදි පදවලට විවරණ සපයන්න.

(අ) සොර දු එම සමාජ දුබ්ඩොර්තනයෙනුදුක්වසෙයායෙනුදු උකටලි වී. ඔහු මැරු මිනිස්හු එකක්හු උනු දහසක් දෙන යැ. හේ වනාහි “එකකු විසින් දහස සපිරෝ” සි යන සින් ඇති වැ “යමක්හු පළමු දිරීම ද, ඔහු මරා ගණන් සපුරාමි. ශිල්පයට උපවාර කොටු දැඩි කජවා නහා පිළි පෙරලා මවුපියන් දක්මි”සි අවවියට වදනා තැනට අවුදු මගින් පහ වැ සිරියෙ, බුදුන් දැකැ විස්මිත වැ “මේ මගට පුරුෂයා දස දෙන දු විසි තිස් සතලිස් පනස් දෙන දු සැක ඇති වැ සන්නඩ වැ වග වග වැ එති. ඔහු දු මා අනැ නස්ති. එතෙකුද හොත් මේ මහණ එකලා වැ මා අභිජවමින් මේන් එයි. මේ මහණහු මැරුව මැනැවැ”සි කඩු පලාග ගෙනැ දුනු හියවුර බැඳු බුදුන් පස් පස් පුහුබඳවමින් යෙයි. යමිසේ අගුල්මල් සොර බුදුන් පියෙටිගමනින් වඩුනුවන් බැලපමණින් දිවෙනුයෙ හඟා නො ගත හේ ද, එ වැනි අධිශ්චිතයක් කොලො. කිසේ යැ යත්: “මහපොලාව නැගී නැගී බස්නා රළ සෙසින් උනු ඇරු බහ බහා සිටිවයි. හි-සනක් පමණ තැන් පියා යෙයි. ගිය කලු බුදුහු පෙරට මහත් අඩිගණයක් දක්වා තුමුහු මධ්‍ය වෙති. හේ අන්ත්‍රා වෙයි. ‘දුන් මොහු හඩා-ගන්මි’සි බැල පමණින් දිවෙයි. බුදුහු එ අඩිගණයෙහි කෙළවර වෙති. සොර මධ්‍යයෙහි වෙයි. හේ “මේ තැනැ දී ඔහු හඩා-ගන්මි”සි වෙළෙවි වැ දිවෙයි. බුදුහු එහි පෙරට වළක් නො ගොඩික් නො දක්වති. මේ නියායෙන් ඔහු තුන් යොජනක් තැන් ගෙනැ වැඩියෙ.

(අමාවතුර, කේරුදාගොඩ ක්‍රියාකාලයේක හිමි. සංස්)

(ආ) ඉදරා නිශ්ච්චල කොටු මරා හෙළාපු ඇස් සහගලෙකු: සියලු ලොව මිල කරන් හොත් මේ මැ වැඩියෙකු. රන්වන් පළල් දේ බැම මැදු පැනෙන උණීරෝමධානුවෙකු: එ රන්වන් පිළුමෙකු බමරවැළ දෙකක් මැදු බුණු රාජනාසයකු උපමා කරන් හොත් මා හා සුදුසු උපමා නො දත්තෙනා නැති. උතුරුසුපුරු මත්තෙන් තැගෙන්නට පටන්-ගත් පිරුණු සඳ-මඩල උපමා කෙරෙම නම්, එ බැම සහළ වැනි දෙයක් එහි නැති. තිම්ල වූ උණීරෝමධානුවට කවර උපමාවෙක් ඇද්ද රන්ගල් අතලෙකා තිල් වූ තමුද ලිය සහළක් මැදු හටගත් සුදු වූ ලවලි ලියක් කියත් හොත් මේ මැ උපමා නො වෙයි. මූලාවන් කෙරෙහි අගු නියා යැ, ‘එක් සබා බසක් කිවන් දේ තුඩු ලැබෙනි’ කියා යැ: සසර පමණින් බොරුවක් තුඩු නො පැහැර සබා මැ කී පිනින් සකසා ලත් එ මනහර තුඩු කාගේ බසින් සැරුහි නිමා ද? සියලු තුන් ලොව මිල කළ බවට තුන්පිටිකය නිශ්ච්චයෙන් දත් බවට, ඇදි සලකුණු හිරි තුනක් වැනි වූ හිරි තුනෙකින් හොබනා මට වට වූ කර අප සෙ වුවන් ගේ බසට බිම් නො වෙයි. සියලු ලොව ඒකයට අනය අත් දෙනු පිණිසි සැරුහි සිටි දෙතෙක. එ දේ අත කවරෙක් නම් කියා තිම්වන්නේ ද; පැවුල මුහුදු මහරල සිසාල, රන්ගලක් සෙ ඉතා රත් වූ සිවුරින් වසන ලද එ රන්වන් ගරීරය ව්‍යුතා කොට්ත සිතිනුත් සිතන්නෙම් වෙන වෙන මැ ලොව සඳාලත් හොත් පොහොසත් වූ අතන්ත වූ පාරමිතා සම්භාවයා අවලොස්රියන් පමණ ශ්‍රී ගරීරය ‘මම යැ’සි කියා සඳාලුත. එසේ වූ රුපකාය කවරෙක් නම් කියා නිමවා ද?

(බුත්සරණ, ලුණගම ලංකානත්ද හිමි. සංස්)

(අ) ලදරුවාණෙහි, යම් සේ මහත්ව ඇවිලෙන ගින්නක් දැක සත්පුරුෂ කෙනෙක් මේ ගිනි මෙසේ ඇවිල ඇවිල තිබිලා ගම්වල ගෙවල වැද ගෙන ගම් ගෙවල් දවා පියා නමුත් බල බලා යාම තරම් තො වන්නේ වේ දැයි පැනක් හිස, නිවා පියෙන් ද එ පරිදීදෙන් මාගේ සන්තානයෙහි දරු සේක තැමැති ගින්න වැද ගෙන අදහස් තැමැති ගම් ගෙවල් දවනුවා තෙහි තොපගේ අනුගාසනා තැමැති පැනින් නිවා පුව. තැවත ගෝක තැමැති ගරය හරා පියා අනුගාසනා නමුති බෙහෙදින් අදහස් නමුති සැර පහරට බෙහෙත් කොට සුව කළට. එසේ හෙයින් තොපගේ මාලුකම පිහිටා මෙවක් පටන් දරු සේක තො කරම්. වියෝගය සරි වුවත් උන් ගෝක තොකරන කළ මා කරන ගෝකයෙන් වන්නේ ගරිරය වියුලෙන පමණෙක. කරාව කරන කළ කාරණ තො සැලකෙනත් පසුව සලකන කළට තුවණුත්තුවන්ට යහපත්ව හැගෙයි. මටත් අනුගාසනා අසා හැම ම සැලකිණ. යම් කෙනෙක් පෙර පුරුදු කමක් තැති ව අමුතුව ලා සහායක් වූ නම්, උන් හැඳින්න මැනව. එසේ හෙයින් තෙහි කුවරු ද සි විවාලෝය. ඒ අසා දේවතාවාණෝ යම් කෙනෙකුන් අරහය තෙහි හඩවු නම් ඒ තොපගේ මළ පුතත්තුවේ නම් මමය. ගොසින් දේවිලොව උපනිම්සි කිවුය.

(සද්ධරමරත්නාවලිය, ප්‍රාචීන භාෂේපකාර සමිනිය. සංස්)

(ඇ) එකෙනෙහි ඒ පුරුෂයේ ද එම්බා රාජ කුමාරයෙනි, මේ ලෝකයෙහි සත්ත්වයන් සිත් අලවන ක්විඩා නමුත් මේ ය. ස්ත්‍රීහු යයි කියන්නෙන් මොවුන්ට යයි ඉදින් මේ ගිතිකායෙහි තොපගේ සිත් ඇලේ නම්, ගබ්ද රසයෙන් සැප වුව මැනවැ සි කිවාහුය. ඒ අසා රාජකුමාර තෙම ස්ත්‍රී යයි යන බසින් සම්පයට කැඳවා එසේ වී නම් ධාන්‍යාගාරය සම්පයට අවුත් ගායනා කරන්ව කියව්සි සම්මත කෙලේ ය. තොමෝත් හිත්ති සම්පයෙහි සිට ගායනා කොට, ඔහුගේ සිත් තමා වසගයෙහි ලා ගෙන සම්පයට කැඳවූ කළේ, මේ තොමෝත් මාගේ මනදාළ මුද්‍රන්පත් වන්නේ සි සිත් ඇති ව, පුරුෂුකළ කෙළනා මිණිමෙමවුල් දම් හා කොකුම් රාජ තැවරු මතුයෙහි කෙළිනා මුතුහරින් හා කොපුලන ලෙල දෙන, මිණිකොඩිලින් යුත්ත බ්‍යානලාහින් වී නමුත් සිත් අවුල් කරන තරම් රුප විලාස ඇති ව ඒ ධාන්‍යාගාරයට වැද බෝධිසත්වයන් හා එක්ව යහන් පත් ව බොහෝ දවසක් පක්ෂීවකාම සැප නම් මේ යයි තොදත් බෝධිසත්වයන්, තමාගේ රුපයෙන් ද, ගබ්දයෙන් ද, ස්ථූප්ලටව්‍යයෙන් ද සි යනාදී පස්කම්, ගුණයෙන් බැඳ ගෙන, වනයෙහි ලෝහ ඇතන්හු මළ පසකින් බැඳ ගත් කළක් පරිදීදෙන් තමා වසගයෙහි ලා ගෙන, කාම රසයෙන් උමතු කර වුව. ඒ රස දත් බෝධිසත්ව තෙම, “මෙවැනි රසයක් විදිතොත් මා මුත් අනික් සෙස්සවුන් විදින් නම් කිමෙක්ද”සි දුටු දුටු පුරුෂයන් කෙරෙහි රෝජ්‍යව උපන්නේ ය. ඉක්බිති ඒ රාජ කුමාර තෙම මේ කාමරසය මා මුත් අනික් පිරිමියෙක් තොවුවයි යන ලෝහයෙන් තියුණු කඩුවක් අතින් ගෙන දුටු දුටු පිරිමින් මරා දෙකඩකරමින් ඇවිදින්ට වන්නේ ය.

(පන්සිය පනස් ජාතක පොත, ජාතික පුස්තකාල සේවා මණ්ඩලය, සංස්)

(ලකුණු 28 සි)

02. “අමාවතුරෙහි ඇතැම් කතා පුවත් ඉදිරිපත් කොට ඇත්තේ මහජනයා පීඩාවට පත් කළ බලුණු දහමත්, එය අනුදත් රුපුන්ගේ නො දැනුම් ක්‍රියා කළාපය හා එහි ආදිනවත් විවේචනය කිරීම සඳහා ය.” නිරදේශීත කතා පුවත් ඇසුරෙන් කරුණු පහද්න්න.
03. අවස්ථා නිරුපණයේ දී විද්‍යාවකුවර්තීන් විසින් වූත්සරණෙහි භාවිත කරන ලද රවනා උපක්‍රම තිද්සුන් සපයමින් සාකච්ඡා කරන්න.
04. “උපමා බහුල සරල බස් ආරකින් ගැමි ජනයාට දහම් කරුණු පැහැදිලි කිරීමට සඳ්ධර්මරත්නාවලි කතුවර ධර්මසේන හිමි සමත් වී ය” මේ අදහස සනිද්ධානව පැහැදිලි කරන්න.
05. “පන්සිය පනස් ජාතක පොත, සයදාවාර ධර්ම වර්ධනයත් පුළුල් පිවිතාවබේදයත් ලබා දෙන, සාර්ථක අගයෙන් යුතු සාහිත්‍ය කෘතියකි” නිරදිෂ්ට කරා ඇසුරින් විග්‍රහ කරන්න.
06. සාමාන්‍ය පායික ජනයා අරමුණු කොට ගනිමින් තත්කාලීන ගදා රවනා රිති වෙනස් වූ අපුරුදු දීමිදෙනී, කුරුණෑගල සාහිත්‍යය ඇසුරින් සාකච්ඡා කරන්න.

(02 සිට 06 දක්වා ප්‍රශ්නවලට ලකුණු 18 බැංකිනි)